

Sygn. akt IV CSK 412/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa T. D.
przeciwko M. Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 marca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 stycznia 2020 r. Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie z powództwa T.B. przeciwko M.Ł. o zapłatę na skutek apelacji Pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w B. z 6 listopada 2018 r., w punkcie I sprostował oczywistą niedokładność w przedmiocie należnych odsetek, w pkt II oddalił apelację, zaś w punkcie III. zasądził od Pozwanego na rzecz Powódki kwotę 8.100 zł 18.750 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej. Sądy obu instancji ustaliły, iż pomiędzy stronami doszło do zawarcia dwóch umów pożyczek, które nie zostały spłacone przez Pozwanego.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] skargę kasacyjną wywiódł Pozwany, zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 386 § 4 k.p.c.,

art. 233 § 1 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 720 § 1 k.c. i art. 6 k.c., art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 254 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 82 k.c., art. 233 § 1 k.p.c. i art. 87 § 1 k.p.c. w zw. z art. 750 k.c. i art. 734 § 1 k.c., art. 327¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 387 § 2¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., 378 § 1 k.p.c. oraz 382 k.p.c. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie tj. art. 720 § 1 k.c., art. 82 k.c., art. 750 k.c. i art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 87 § 1 k.p.c. oraz zarzut naruszenia art. 5 k.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej opartej na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. oraz art. 398¹⁵ k.p.c. i art. 398¹⁶ k.p.c. Skarżący wskazał, iż jest ona oczywiście uzasadniona wobec rażących naruszeń przez Sąd Apelacyjny w [...] przepisów postępowania i przepisów prawa materialnego, skutkujących niezgodnym z prawem oraz poczuciem sprawiedliwości rozstrzygnięciem. Polegało to na ograniczeniu materiału dowodowego i nieprzeprowadzeniu dowodów zawnioskowanych przez stronę pozwaną, a orzekając jedynie na podstawie materiału zgłoszonego przez stronę powodową.

Skarżący wskazał również, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do zarzutu naruszenia prawa do obrony.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji oraz Sądu I instancji i wydanie wyroku, co do istoty sprawy zgodnie z żądaniem apelacji tj. poprzez oddalenie powództwa w całości. Żądanie ewentualne dotyczyło uchylenia wyroku Sądu II instancji i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania. Wniosek obejmował również zasądzenie kosztów postępowania.

Powódka nie złożyła odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna stanowi w polskim systemie prawnym środek zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym, a zatem szczególnym. Rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, które wykraczają poza indywidualny interes skarżącego. Ponadto postępowanie kasacyjne nie jest postępowaniem przed sądem trzeciej instancji, a zatem odwoławczym od orzeczeń wydanych przez sądy dwóch

instancji. Założenie to determinuje zakres dopuszczalności oraz wymagań skargi kasacyjnej, charakter postępowania przed Sądem Najwyższym, a także - co istotne na etapie rozstrzygnięcia w ramach tzw. przedsądu - wymagania stawiane treści skargi kasacyjnej.

Rozpoznając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy ocenia wniosek oraz jego uzasadnienie. Wymagania w tym zakresie były wielokrotnie wskazywane w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego. W ramach oceny wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy dokonuje jej wyłącznie w odniesieniu do wskazanych w skardze okoliczności uzasadniających jej przyjęcie. Motywy te powinny zostać ujęte przez skarżącego w ramach skargi kasacyjnej w wyodrębnionym, samodzielny uzasadnieniu wniosku. Nie podlegają natomiast ocenie Sądu Najwyższego na tym etapie podstawy kasacyjne, ani ich uzasadnienie.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących przypadkach: jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeżeli zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W zakresie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) nie jest wystarczające podjęcie ogólnej polemiki z orzeczeniem Sądu drugiej instancji. W świetle art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. chodzić ma bowiem o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecniczej Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona wówczas, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z: 24 lutego 2012 r., sygn. akt V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt V CSK 622/15, niepublikowane). Okoliczności te powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony,

która ją wniosła (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 20 października 2005 r., sygn. akt II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., sygn. akt V CSK 2004/06, i z 24 lutego 2006 r., sygn. akt IV CSK 8/06). Skarżący przedstawiając jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie skargi kasacyjnej „niezgodność z prawem oraz poczuciem sprawiedliwości” powinna wykazać kwalifikowany charakter tego naruszenia (zob. *inter alia* postanowienie Sądu Najwyższego z 10 stycznia 2003 r., sygn. akt V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Nie jest także wystarczające stwierdzenie, iż w ocenie Skarżącego Sąd Apelacyjny powinien uchylić wyrok Sądu a quo i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania z ogólnymi wnioskami co do konieczności przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego. Skarżący powinien wskazać w sposób precyzyjny, na czym - w jego ocenie - wyraża się „oczywistość” zasadności skargi oraz podać argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest uzasadniona w sposób oczywisty. W tym zakresie konieczne było przeprowadzenie w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania profesjonalnego wyводу, a nie ograniczenia się do ogólnych uwagi polemicznych i zarzutów.

Wskazanie przyczyny określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. istnienie istotnego zagadnienia prawnego, nakłada na skarżącego obowiązek przedstawienia zagadnienia o charakterze abstrakcyjnym wraz z przytoczeniem argumentów prowadzących do rozbieżnych ocen prawnych, wykazania, że zagadnienie to nie zostało rozstrzygnięte w dotychczasowym orzecnictwie, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych podobnych spraw, przyczyniając się do rozwoju prawa (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., sygn. akt II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z 11 stycznia 2002 r., sygn. akt III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Argumentacji takiej wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w niniejszej sprawie nie zawiera.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przesądu był obowiązany wziąć pod uwagę z urzędu.